

עלון החגיגה
אקט - ח"ס
שנת 1957 . 5.4.
מס. 11/75

Printed
75

לוגו - על לנתיים

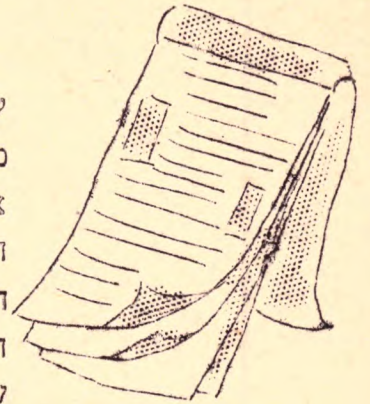
עורך על 75

שטולדו - ונהיה צופים לקראת

המיאות שיבואו ...

העלון בחג

עם 75 גלילות

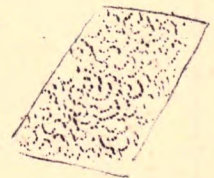
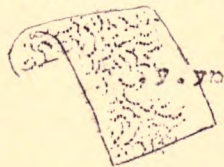

חבריא! ראו, מלאו לי כעת 75. אדם המגיע לגיל זה, כל חייו מאחוריו אך אני-רק בראית צעדי. סך הכל שלוש שנים עברו מאז החילותי להגיע בקביעות. מדי גליון, השתדלתי להיות "לבוש" בכל חיותיכם הרגשותיכם, ובעיותיכם, וזאת בעזרת עורכי ועורכותי הרבים מספור.

קשים הימים עד אשר אני רואה אור

ומגיע לידיכם. לו ידעתם כמה עמל וכספי מושקעים בי, לא הייתם (חלק מכם) מרפרפים בין עמודי כה בזילזול, קוראים רגימה זו או אחרת ודעם הופכים את העמוד האחרון מפתירים "אה עלון מ...". שמח אני להמצא בידיכם אשר מדפדפות בעדינות בין דפי זה-קורא נהנה, מבקר כל רשימה ורשימה ומעיר הערותיו. אינני סבור כי הגעתי לכיל השלמות התואר והיופי (זאת שמעתי שוב ושוב בכל ביקורת שקבלתי) נכון הדבר, של-עיתים נושא אני רשימה תפלה (לפי דעתכם) בין דפי. אך חבריא! צריך אני לבטא את כולכם ולהביע דעותיהם (לעיתים מנוגדות) של רבים ככל האפשר. היום נושא אני שפע רב של ביקורות. מהן לזכותי ומהן לחובתי ואני נכון ללמוד מכלן, הדבר לא ייע-שה בנת אחת, כי אם במשך הזמן.

ראשיים בכקשה-הרבו לכתוב ולהעיר הערות אשר יבנוני. הגי חבריא הוא חגכם והשגי-כס.

העלון לא יעקף את כלל החברה.

רוצה הייתי להצביע על שני דברים שלפי דעתי כדאי לתקנם.

1. "עלומים" כבטאון, החירה, ממלא וק את מחצית תפקידו. לא כועלות בו בעיות חברתיות רבות. (הערות המערכת: מהן?) שמן הראוי היה להעלותן, בעקר מבעיות השכבות: האעירה והבינונית. שתי הבעיות שכן דובר עליהן היו: הדיון על הקו-מונה והקליטה שלא מוצתה עד הסוף. 2. אין מספיק רשימות מהנעשה בתוך הכתות בלימודים, בעבודה ובחברה הכחחית. (הערות המערכת: השתדלנו לעשות זאת עם סיום השליש הראשון ונשוב לסכם בטוף השנה. גם ההענות המועטה מצד רבים מבני השכבה הבינונית משקפים את מקומכם בעלון.)

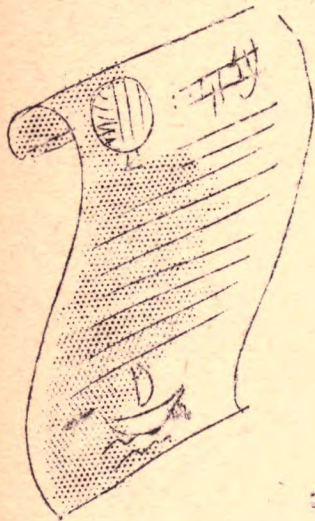
אך ישנם גם צדדים חיוביים. קיימת התאמה בין החומר הקל והרציני. ה"דף למחנך מקרב את המורה לבעיותינו. על ידי זה, האף הוא כמחנך, מביע דעותיו במהלך הדיונים השונים. גם המדורים הקבועים מהווים צד חיובי בעלון. אך עוד רבה הדרך ורבות האפשרויות לתקן, לחדש, ולשפר.

חל ב. (-)

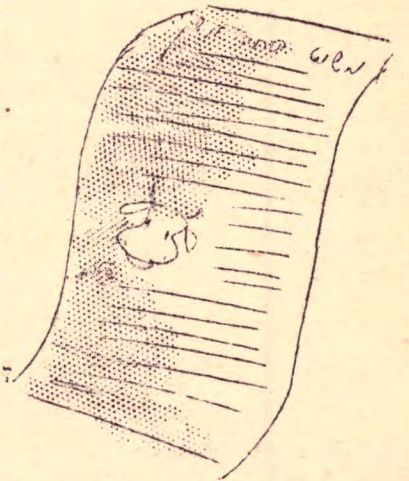

מה גרפי "יחדיו" על עלומים?

...נדמה לי כי "עלומים" הנו עתון בעל דתק של ממש ונסיגה רב האטמר לעורכיו, במ-
 שך שנות קיומו. המדורים מסודרים ומאורגנים היטב. העיתון מופיע בקביעות והוא
 כולל בתוכו, כמעט את כל הצדדים בחיינו אשר הוא חייב לכלול, אם כי לא אמור, שה-
 דברים מוגשים לקורא בצורה הטובה ביותר. - כיון שהוצע יכול עוד להוסיף ולהתפתח.
 החומר הקל והכבד מאורגן בעלון בצורה מאוזנת למדי והנישאים מגוונים. גם צורת ה-
 כתיבה משתנה מדי פעם, (ונכחבת בצורות אלו: ראיון, ושיחה התולית, או רצינית, דין
 וחשבון, זוטות,) היא אינה משעממת וזה חשוב. חשוב שם - פעם תחדשו כשהו ב"עלו-
 מים" שבכל עתון יהיה משהו חדש מבחינת עריכה או כתיבה או צורה גרפית. מבחינת צ-
 ורתו הגרפית, נכשל "עלומים"; גם על הצדדים וגם על היורן הגרפי (השארת הרווחים

בין החיבורים) ללמד כיצד לבצע את
 מלאכתו בצורה נאה יותר, ושוב אבי-
 ד, למרות זה ש"עלומים", הוא אחד
 העיתונים המתקדמים ביותר שבעלוני
 החטיבה ישנה אפשרות להכניס שיפור-
 רים. נעלעל ב"עלומים" ונעברו בין
 המדורים.

הנושא המרכזי: מה כפי הנראה במדור
 זה, עבודה רצינית של המערכת, אך אפשר
 לעבוד במרוץ מוגבר. קחו נושאים וצי-
 ניים יותר נושאים אסתטיים מסך, דברים
 שבוצרים בקיבוץ סולו. דברים שנעשים

בעולם לאו דוקא פוליטיקה. - לעיתים רב הנזאח קטן, יכול לעמם בנושא מרכזי ביותר
 ואפשרותו בצורה המעניינת ביותר.

סיפורות ואופנות: בסדר עד כה. אדמו ויכוח סיפורות. זה חשוב. הביעו דעות הנוגדות
 זו זו. גוונו בנושאים חדשים מין האומנות, מוסיקה, תאגה, לחקת דיקוד, מקהלה,
 וכו'.

על קוי אורך ורוחב: מדור נחמד ומענין. השתדלו לבקש מין הכותב שיכתוב במיוחד ב-
 חור רשימתו נושאים המעניינים אתכם, נושאים מבחינה חינוכית.

משוט ברחבי המשק: מדור זה חשוב. אכשו להטיב על צורות גוון שלא תמיד יכתב המ-
 דור בצורת הרפורטז'ה, ראיון רפורטז'ה. לעיתים רשימה התולית, לפעמים בקור כחה
 בענף מסוים, בקור של המערכת בישיבת ענף וכד', יוסימו הרבה.

דגש כבד-או זוטות: עד כה לא נהנית ממדור זה. לדעתי צריכות הזוטות, להיות מכו-
 זרות בתוך העלון ולגוון במקומות הכבדים ולא ערוכות במדור יוקף לכך, עד כמה שה-
 ושימות ההתוליות ב"עלומים" הן נהדרות ומשמעות חומר קבוע ל"יחדיו" הזוטות הן ספ-
 שיות(וחסלחו לי על בטוי זה.) לעיתים טובה יותר קר קטורה מוצלחת מזוטה מפלה.
 (חיסרון זה מצוי בעלוניט זבים).

בקצב הזמן: דין וחשבון שכתוב בצורה קלה ונחמדה. אם אפשר, עשו זאת עוד פחות
 "יבש" צעקוה יוונים החוליים בין השורות (כמו ב"ביגיו שב"יחדיו").

הצעירים שבנינו: דאי לפזר את דשימותיהם של הקטנים יותר בין החיבורים של המבו-
 גרים הדנים באותו נושא. וצוי לגוון גם בשירים של הגיל הצעיר.
 ובסוף: הינה עורכות טובות, חשובות הרבה, כיצד להעלות את הרמת של העיתון ותירא-

דעתנו על "עלון"

עלון, יעודו ומטרתו, להיות כלי בטוי ומחשבה לחברה שאותה הוא מייצג. עורכי כל עלון משתדלים במיטב כל כוחם ומרצם להביא את העלון למטרתו המיוחלת. והיה אם הצליחו בכך - כבש לו העלון את מקומו היצוה ביריעה הרחבה, ששמה חיי חברה.

לדעתי עלוננו מבחינה חיצונית, הגיע למטרתו מזה זמן רב. מספיק להביט בו ולהפוך בדפיו כיוון-אפוף אותך הרגשת אותה, נוכח מה יצירה מלוטשת זה ללא רבב וכחם. כל זאת, מהבחינה החיצונית. ואלו מבחינה מהותית. תכליתית, עלינו לצעוד עוד צעד לעבר המטרה. לא פעם נוכחתי לדעת בהציצי בשמות כותבים, כי חלק די גדול נכתב על ידי חברי המערכת. זאת הם עושים מתוך הכרח, בגלל חוסר שתוף פעולה מצד כל קוראי העלון. העלון צריך להיות, אמצעי בטוי לחברה כלה. אני חושבת כאשר נשתחרר אחת ולתמיד מהכבלים הכובלים את לשוננו מהגיד את שברצוננו לאמור, אזי נוכל לאמור שהגענו למטרה, כלומר - לכך, שיהיה העתון כלי בטוי למ פרט בחברה.

יעל (י"א)

קודם כל ברכות מקרב לבי לעלונכם ה-75. ועתה למלוי בקשתכם. קשה לאמור שאני קוראת קבועה של עלומים, כיון שעד עתה קבלתי מספר מועט של עלונים וקשה לבקר על סמך אלה.

ובכך, צורתו החיצונית של העלון - הצוירים אינם "קריקטורות" אלא הם, אומנותיים יותר ובוזה יחרונם ביפוי העלון. במיוחד מוסיף העמוד הצבעוני. ובתוך - מורגש כי לעלון מסורת ונסיון לא קטנים. אני מוכרחה להעיר כי שיטה זו שלכם, לא להחליף את ועדת עלון לעתים קרובות חיובית מאד עקב השמירה על הנסיון שנרכש שלא ילך לאבוד והעלון יופיע בקביעות. אנו למדנו דבר זה מכס ולא יהיה זה הלקח היחיד. מדור שמצא חן בעיני במיוחד הוא: "על קוי אורך ורוחב" הוא מענין מאד והלואי ולכל עלון היתה אפשרות של קשר עם כתב קבוע בחוץ לארץ. יש לי רושם שבעית הכתיבה לעלונכם אינה תמורה ביותר ומתכטאת רובה של החברה. דבר זה מאפשר עריכת עלונים וצינויים ובעלי רמז, זאת יוכיח הדיון על הקומונה. מוסיפות הרבה גם הפרפראות החמודות והמענינות הממלאות את העלון ושומרות עליו מפני שעמום ורצינות יתר על המידה. כגון: "יגש קל" (או דגש ככל) "כדאי לדעת"... בקצב הזמן... לפי עניות דעתי אפשר היה להרחיב במקצת, הוה אומר לא רק למסור דו"ח יבש וקצר אלא גם להביא במלים ספורות את תוכן השיחות והדעות שהובעו בהן. יתכן ואצלנו, ב"הבריא" ענין זה יותר חיוני מכיון שהענות לכתיבה אצלנו קשה למדי ועל כן תוכן השיחות מביא לעלון את דעות החברים שבאש ובמים לא נצליח לשכנעם שיעלו זאת על הניר. נכון שהבקורת שלי חיובית אך כמוכן שאין להסיק מכך, שאין מה להשיג. כפי שארמתי לעיל נסיוני בעריכת עלונים הוא דל מאד אך למרות זאת אני חושבת, שאין גבול לאפשרויות של שפורים.

דף למחנך

1) האם מצליח העלון לשחף את המורה בבעיות החברה ע"י זה, שמופיע בכל עלון "הדף למחנך"?

"הדף למחנך" הוא כלי חשוב להידוק המגע של המחנכים עם עניני החברה. העלון הוא כלי בטוי עצמי של החברה ואין זה סותר כלל את הצורך בשתוף מחשבה מצד המחנך. יש לשחף בדף לא את המורים של גיל הנעורים בלבד, אלא גם את מחנכי הגיל-ים הצעירים יותר, מאחר ששיחוף המחשבה החינוכית אינו יכול להתמצאם בגיל הנעורים בלבד!

2) איזה ליקויים בולטים לעין יש לדעתך בעלון וכיצד נוכל לתקנם?
 - הליקויים הבולטים: לקוי הדפסה, תקלות כתיב, צמצום האוצר הלשוני ומעוט המאמץ הסיגנוני מצד הכותבים. מקופח גם הביטוי האישי, הריגשי - פרט לרשימות והשיחות של הצעירים שבחבורה. לתיקון יש לחתור בשתי דרכים: א) ע"י השתתפות פעילה יותר מצד מרבית בני החברה; ב) ע"י הגבות המאמץ מצד הכותבים בביטוי, בניסוח הדברים ובסידורם!

3) מה הם הדברים הטובים המופיעים בעלון ומקנים לו את זכות קיומו?
 - בראש ובראשונה יש לציין, כי הוא משקף נאמנה את חיי החברה בכלל, את בעיותיה ו- כן את מגעם של בני החברה עם חיי הקיבוץ והמשק. המדורים הקיימים הנם רבי ענין וחשיבות!

4) איזה הידושים היית מיעץ להכניס לעלון?
 - הייתי רואה ברכה, בקביעת מדור נוסף, יבואן לידי ביטוי, ושמים נ"ך מגעם של בני החברה עם נוף האדם והטבע, בלימודים, בעבודה, בחיי החיבות (כדוגמת הושימות על ספורים וסרטיים)!

(מחנך)

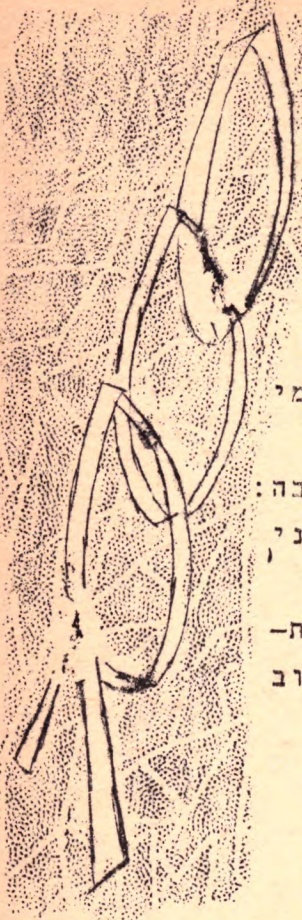

...בקצב הזמן...

- * פורים פורים... החברה כולה (ד' - יב) ערכה נשף פורים בו הופיעו משלחות שונות.
- * נערך ערב עם חיים גורי וחברי המשק. הערב נתן ללא ספק לכולנו הרבה.
- * אהערב: יערך מפגד לסיום השליש השני של ש"ז מיד לאחריו יעברו למסיבה המוקדשת גם כן למאורע זה.
- * שכבת נעורים: * כיתחילב עומדת בטימן מועמדות לחברות, החברה וחלו לתת גיוסים (בלי עיין הרע) "רק" שלושה שבועות (?) בשירותים.
- * במסגרת תחרויות הכדור סל של בתי הספר החינוכיים לא הצליחה נבחרתינו לעלות ל- גמר (חבל שהבנות לא הופיעו) בגלל "תקל- ות טכניות".
- * במשך תקופה ארוכה של שלושה ימים למדו כיתות י"א ו"ב את מהזור הזרעים (ובדי- חוח סדשות) בהוראת הורכייץ. הייתם צ- ריכים לזאת כיצד היוד-בתניקים נעשו שוב תלמידים לאור שלושה שבועות שלא ראו כחברת ועיפרון?
- * בשעה טובה נבחרו סוף סוף הועדה ת, אחרי ויכוחים סועיים. חברי הועדות החדשות! ישר סוחסם בפעילות פוריה.
- * לפני יבוע נערך ערב שמלל שלב ראשון בקליטת העליה החדשה. - בשבת נערך ערב דומה לזה אך קצת יותר שמח.
- * שכבה בינונית: * בערב פורים של הכוגרים התאספה השכבה הבינונית וערכה ערב פוריימי משלה, המורל היה גבוה ויסתיים לפנות בוקר (1.00)
- * בתחרות החזורית שנערכה בנתניה הביאו החבריא, פרט נאה - דגל כחול.

פרטים: 12 שנת תלמידי
 שמונה שכבת תלמידי

והיה באחדות הימים

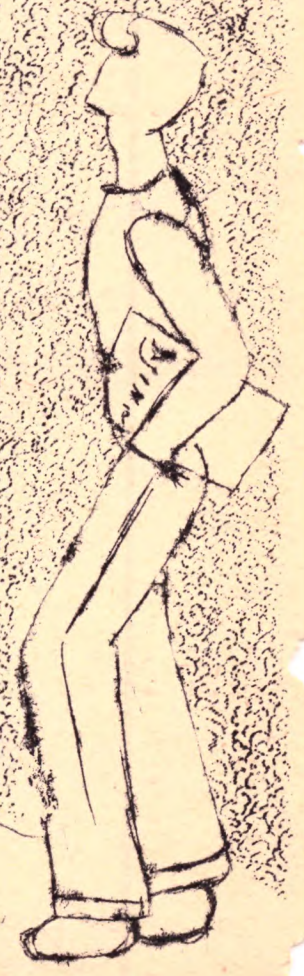

נבכז, חבריא, הגעתי למספר מכובד עד מאד. - אלף גליונות 'עלומים' הוקתקו תחת המכונה ע"י ידים רבין ושונות. ידים שחלק מבעליהן כבר שכחו שהיו אי פעם בחטיבה, כאלה שכבר הורים לבנים אשר גם הם מבטאים עצמם כיום בתוכו, כאלה המשרתים בצה"ל, מסימי זצבא, ועוד ועוד...

כולם כולם סללו את דרכי. כיום הנני המפואר מבעלונני החטיבה: ללא שגיאות, העיטורים נאים, עמודי מגוונים ועשירים בחומר רציני, המשקף סיני חברה יפים וגם סלק-קל לא חסר בי. יודע אני כי אתם אוהבים אותי; רואה אני זאת לפי התענינות-כס הרבה בי, על-פי רשימותיכם הנשלחות אלי בלי הפסקה-אך כמה טוב לי כיום.

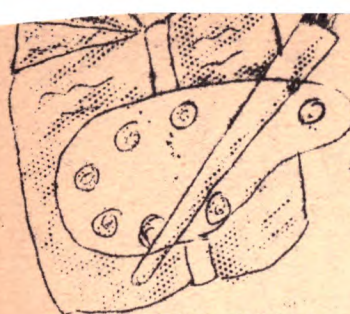
אולם אתם אינכם יודעים כלל כמה עבודה השקיעו בי הורייכם, כמה סבל, סדרות גרסתי להם. לא רק בזמן העבודה והלימודים אלא אף בלילות סגלו בגללי מנדודי שינה... כן, היו זמנים!!!...

למשל, זכורני כיצד יצא "עלומים" מסרשיבעים וחמש. עורכי החבי-בים החליטו לבצע מפעל נאה ולהוציאני במהדורה הדורה. להראיתם אותם אז. מחנשמים, מזיעים, אצוים-רצים מאיזד לשני. אבל החברה, (לא כמוכם), הם, כשהיו רואים אחד מעורכי מתקרב אליהם היו עושים סיבוב כדי לא להפגש עמו. איוס! לא? ולבסוף, כשכתבו כבר, כתבו שני יוח כאלה שממש הסמקתי מב-ושה בידי כל קורא וקורא מסדט. אפילו רשימה רצינית אחת שמחשבה וזמן הושקעו לכתיבתה לא היתה בי; "נהדגש" "הקל" היה כל כך כבד שקשתי הצלחתי לשאת אוחו על דפי עלומים. נו, ושגיאות הכתיב... והעיטורים... אוי לעיניכם/שכך ראו!-הק-שקששים הללו היו פוצעים את הניצ הדק שבצורתו הודפסתי ונשארתי שוהת צבע שחור ולכלון שמנש סימא את עיני קוראי. נו, למה אאריך בדיבורים, חלפה-עברה תקופת אימים זו. כעת מרגיש אני כי ידי החברה כולה ידים אמונות המה והן מחזקות אותי חזק-חזק, מטפחות ומעודדות אותי ואת שורכי. דרך אגב, עלי להודות כי עורכי, מאז ומתמיד חביבים היו עד מאד ועשו את כל אשר יכלו למעני, (אולם, כפי "ציונתי, לא חמיד נחמכו ע"י כולם). ולכז, אפנים בחודות הרבה לעורכי כולם - כולם, מיום לידתי ועד היום הזה...

נכתב עפי העלון
ע כתבנו הפיחוד

75
סימנים

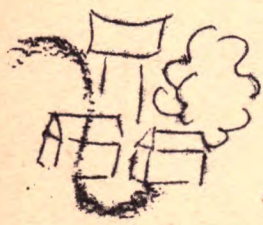

אצילות וספרות

"בתי"ה

נעגכים ומוגזמים. החיים האפורים של העבודה, הלבטים של המתישב, המאבק היום יומי נבלע במקצת, בע- יו של קליטה בקרקע כמעט ואינך. דמויות הגיבורים הן מנוגדות וי- וצאות דופן. בתי"ה: אינה חזקה באו- פיה פזיזה וקלילה, שואפת לחופש, נגד כל כבלים. היא מפחדת שאם תה- יה קטורה לאדם אחד תאבד את העצמ- אות לכן יחסיה עם האדם אהוב עליה הם רופפים ולא החלטיים. כל נסיון של קשר אפילו אם זה דהף פנימי מ- לה היא מיד מנתקת אותו וגורמת ע"י כר לרסמיכים עמוקים אצל מאהבה. למרות דמותה השמסה והעליזה רבים לבטיה: - לבטים של השתרשות בקי- בוץ לעומת העיר הקוסמת ולבטים בת- וכה על התנהגותה. איך היא שלמה עם עצמה ודבר זה מתבטא עם עזיבתו של דן. הרצון העז לילד, דוקא בזמן העדרו מהבית מבטא נפש חולה. אדם בריאה ואיתנה יהיה מעוניין בילד

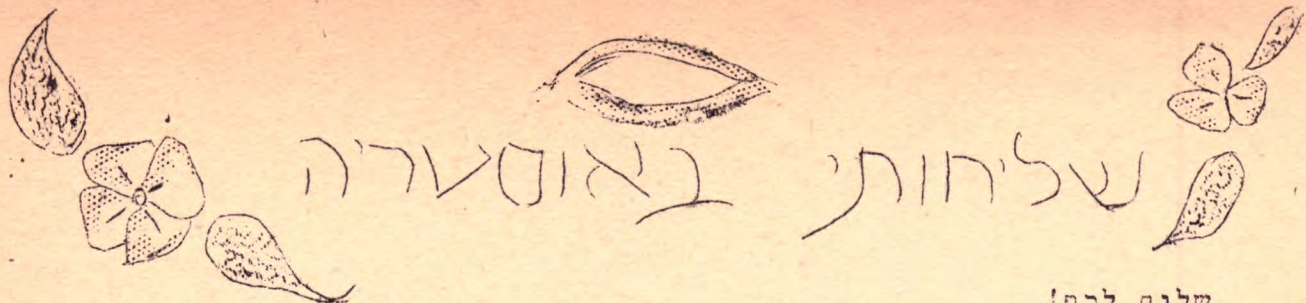
הסיפור "בתי"ה" משתיך לסיפורת הרומנטית, האופיינית ביותר ל- וקונה החלוציות. ראשית התייש- בוח דיתה מלווה מאנשים רבים קשים. יגוש הוצות, שמירה נפ- יי אייבילי לנשי אידגון והתיש- בוח. בעיקר לבטיה הרבית של הו- ור הצעיר שכת ממציאות אחרת-מצ- יאות כצל - ביות. אינטיליגנט- יו, עם אייביליגוה נשגבר שלא תמיד נתגשמה. החיים היו אפורים יותר, מסוככים יותר ופקידה של סיפורת זו היא החינוך להגשמה ולכן, מתר פה י- לתו הרצוי מאשר המצוי. ביצירה "בתי"ה" יש הרבה מ- ין הסמנים הרומנטיים: תאורי טבע עזים ויפים, לבטים קשים של בני הדור המתישב, מאבקים פנימי- יים וכיתה עצימי. דמויות גבו- רים מנוגדות ויוצאות דופן. הא- ורי העבודה, הכילוי בצוחא בגו- ון בשנת ערביה השיחות וכד' הם

דוקא בנוסחות הבעל. בטופו של יברו היא מתחרטת. לעומתה עומדת דמותה החוקה והעיקבית של שושנה. דן: הוא, והיין מבתי"ה- סיפוס שקט

מתרחק מהזוויה הטוערת שאיפתו היא הקבוצה האיטימית לכן הוא, מלא צער עולם וכחוס בעצמו. כתוצאה מהלבטים הקשים, לבטי המחגלות, עבודה, חברה וכמו כן היחס אל בת- יה פוגעים בנפשו, הוא אינו מנסה להיאבק ולכן מסקנתו - קבלת הדין וכתוצאה מזה יאוש מהחיים. ההליכה לצבא היא הבריחה מהחיים אל-המוות. מומיך המוות אינו

שליחותי באוסטריה

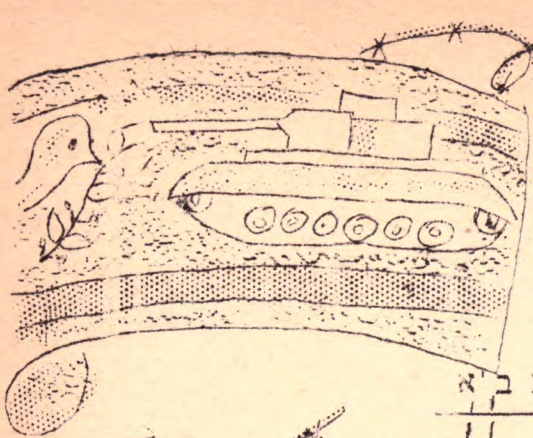
שלום לכם!

קבלתי את מכתבכם שהנעים לי מאד, לא נותר לי הרבה זמן לשהות עוד באוסטריה ולעסוק בהצלת יהדות הונגריה. ישנם פה יהודים רבים שפניהם מועדות לכל ארצות תבל. ממדומני הגענו לכל שכבות היהודים וישנם עוד כ- 3 - 4 אלפים יהודים המחכים להגירה מהססים ואף רוצים להגיע לישראל; אלו יחליטו כבר בעצמם בלי כל טפול נוסף מצדנו. אפשר להגיד שאין מה מביין הפליטים איש, שלא שמע את קולנו ואם היה ברצונו להצטרף אלנו היה יכול לעשות זאת. יחד עם זה, החלוקה הדתית מראש ביניהם, הפריעה מאד. החלק שאני טפלתי בו, היה מרוכז בשני מחנות גדולים האחד בסביבות וינא והשני בסביבות לינץ. את שני המחנות בהם נמצאים כ- 1400 נפש, לקחתי תחת חסותי עם עוד שליח מהסומר הצעיר. הם המתאימים לנו ביותר. ההנהגה היא, שכל מי שיודע "להסתדר" אינו יושב במחנה. יהודי המחנות מחכים חודשים כדי להגר לאחת הארצות פה ושם הכלנות פוקעת ויש ואנו מצליחים סוף סוף, לשכנעם שעלו ארצה. יהודים אלה הם חלק מיהדות מתבוללת אך ישנם גם דתיים המגיעים עד כדי קיצוניות ופומלים את ישראל, בגלל אי שמירה על דת משה. בשבילם, ארץ ישראל לא היתה גאולה, אלא אוטופיה של חלוצים משוגעים. לו היו יכולים להטמא בים הגויים היו עושים זאת בלי נקיפת מצפון יתירה. במרד זה, הרגישו בסכנה שתחולל וכמו לפני 12 שנה, הרוסים היו אלו "שהצילו" אותם. הם אינם אוהדי המשטר הקומוניסטי בהונגריה. הם האמינו ומאמינים עד היום בדיבה המדפצת על ישראל על ידי העולם הקומוניסטי העומר שישראל היא מדינה אימפריאליסטית העיכת לגרורותיה של מעצמות המערב ואדמתה חתיה זירת מלהמות כל עוד לא תפסיק מדינת ישראל להציק לערבים ולנשלם מאדמתם. נוסף לזה, ארץ ישראל היא קטנה ועניה והפרנסה והסכויים להחשש לא מזומנים בה. לכם לא כדאי לעלות. כזאת היתה התר- שמותי הראשונה מהם. הם נראה כמבקשי תמיכות, מחזרים אחרי עגל הזהב ולא כעם שסובל מדורי דורות ומנצל את ההודמנות וחוזר למולדת. בקרב יהדות זו החלוננו לפעול. ההתחרות גדולה על ידי גורמים שונים. למשל מוסדות העזרה: ג'וינט והיא"ט מעדיפים לעזור ליהודים באם יגרו לאמריקה ענדה ואוסטרליה ולא לישראל. למרות שמכסת ההגירה של ארצות אלה נתמלאה הם עדיים מעדיפים לחכות אולי יאושרו מקומות חדשים. הבאנו להם את דבר ישראל בהודמנויות שונות כגון סמפוזיון, שיחות אישיות וכלליות, סרטים וכד'. אט אט נשבר הקרה ונמצאות אוזניים קשובות. אני מוכרח לציין שלפחות מטרת הולגה ואין כיום אף אחד כינהם המחזיק בהמונה המסולפת מקודם בפרט הילדים הבינו והרגישו שאנו דוברים אמת ופגישה זאת תחרט היטב בזכרונם. היקף עליה העולים מגיע כבר למעלה מ- 2000.

מלבד זאת, אני נהנה מתענוגות הכרך. לעתים קרובות מזדמן עם ידיד ומתגעגע הביתה. אני תקוה שבפסח אהיה עמכם. בברכה נאמנה וחברית אסיים אריה.

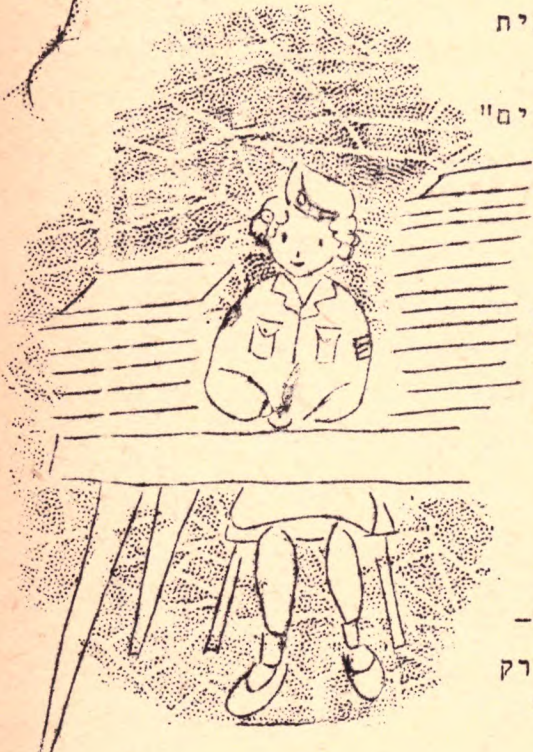
הילדים בצבא

תפקיד הבת בצבא

לצלומיט' וקוראיו שלום!
אני, כתיילת וחיקה בצבא (שנה וחצי) רכשתי לי כבר איזושהי דיעה
מקשר לתפקיד הבת בצבא. ואנסה להביא את דעתי בנידון, בעיקר על
בנות משלימים.

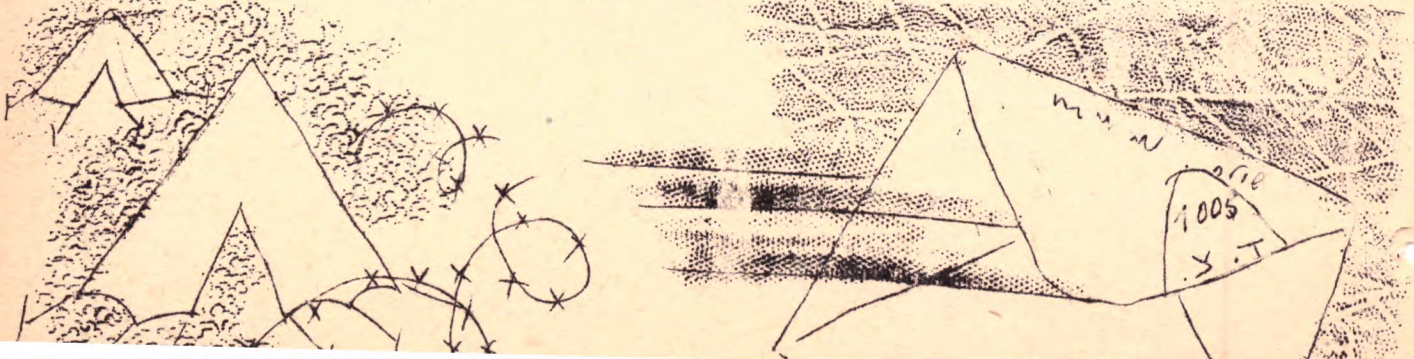
ראשית אציג את תפקידי - פקידה. שם המקצוע ודאי, מזלצל קצת
מזרז לבני קבוצי שכל כך רחוקים ממשרות אלו. ובכך, השד אינו נורא
כל כך. לעתים צבודה זו אף מעניינת ואל לכם לחשוב שהיא פוגמת
בערכו של בן הקבוץ. כבר אמרו ימים זאת ואני אחזור ואדגיש: תפקיד
הבת בצבא, הוא לעסוק בענייני מנהלה ועל ידי כך לשחזר מנס'מום של
בנים לתפקידים קרביים. אמנם עבודה זו שגרתית
וחוזרת על עצמה אך בכל זאת די מגוונת ואם
יחסנו נכון כלפי העבודה, גם יחסם של "הבוסיים"
יהיה טוב. ואפשר ליהנות מכל מה הקלות שהן
יצויות לעתים קרובות.

תפקיד הפקידה הוא תפקיד מנהלתי אחר,
בגוד קרבי, טוב מאוד לתנועה יצולול להת לה
ספוק. כמו כן טוב לעבור קורס ודרכה שנוח
הרבה באופן אישי תוספת בטחון יגישה לזולת.
מוטב שיהיה ברור מראש לכל הבנות שהסכויים
לשמש כפקידה הם הגדולים ביותר.

אני אישית, למדתי הרבה בחופה זו על
ולכות החיים בחוץ. נוסף על כך זייתי בקבוץ-
גלויות וברוב המקרים הסתדרתי עם כלם. אך ידק
ביציאתנו החוצה - ההזדמנות היא הצבא, נוכל
לעמוד על טיבה. ובכך שלום ולהשמע משלכם
.ע.

הערות המערכת: שמחנו לקבל חבור בנידון זה אך הכותבת נגעה באופן
כללי בשאלת הבת בצבא ולא שמה את הדגש על תפקידה של בת המשק בצבא, והבל!

לחברה ולכחה י"ב שלום רב.

קודם כל קיפק לסיום הלמודים ושנית אני מאהל לכם עבודה פוריה במשק. כעת אני כותב לכם מחדר העבודה באקדמיה, בזמן ההפסקה. ובכך התקבלתי לאקדמיה וקבלתי תעודה של סטודנט השייך לאגודת הסטודנטים האוסטריים. אני ממשיך לצייר על אותו הנושא (נשים ערומות!?) ומנסה להשתחף בכמה הרצאות על נושאים קרובים לציור כגון: אנטומיה, פוספקטיבה, זה לא קל ביותר, אך אני תקווה שבמשך הזמן אבין מעט מן המרובה שנותנים פה. נוסף לכך לא זנחתי את שטח הכיופים. - ראיתי פה רקודים של זוג ספרדים עם קסטניטות (בשביל אריה אושר) הקהל החלהב כאלו שרוקדים "רוק'ן רול" גם אני התלהבתי אבל בשקט. כן חזינו אחי אריה פסקי ועוד חברה במשחק הכדור-רגל בין אוסטריה וגרמניה. הכולט במשחקים אלה הוא הקהל שהרבה יותר פעיל מאשר בארץ. אתם זוכרים שכל דבר יוצר את נגודו, כך גם פה, מזג האויר הקר, יצר בני אדם בעלי מזג חם. ראינו פה גם תערוכה דו-שנתית של השגי אוסטריה בכל השטחים; התערוכה בנויה על שטח גדול. היא מעיך יריד שכל אחד יכול להזמין הכל כטוב בעיניו. הוזמנו לערב פורים של קנהשומר-הצעיר (התנועה היחידה בוינה) שייכים לו הרבה חברה, טובים שאלצו לבוא עם הוריהם אך מתכוננים לחזור לארץ. שתי בנות סחבו אותי ואלצוני לרקוד (שטח שאני די חלש בו) אבל איכשהו זה הלך.

בקשר להמשך למודי, איני יודע אם כדאי לי לחכות עוד חודש (ולאחר לגיוס) כי הלמוד נותן לי הרבה.

כחה י"ב; מה דעתכם כשטח זה? לבקשת אסתר בקשר לכלכלה: איך לי אפשרות לשלוח משום שרוב המזונות כאן לא זולים פחות מאשר בארץ. בקשר לתמונה שרחל מבקשת, עדיין לא פגשנו במצלמה וחבל. לא. אני חושב שכדאי לך לערוך תערוכה. אל תפחד. אכול לפני כן, תרד- המכיל ברזל. השתדלו לשלוח לי "עלומים" ו"חדיר". מענין מה נעשה בחטיבה. אני מוכרה עוד פעם לצעוק קיפק ואסיים בד"ש ול"ש (קרי: להתראות שוב). לכל החה"מ (חברי-המשק בע"ה בעתיד הקרוב) מי"ש (מידיד שלבם) הנקרא בלעז - י"ר - ידיד רוביץ.

